

Liikenne- ja viestintäministeriö
PL 31
00023 VALTIONEUVOSTO
tiina.ramo@lvm.fi
kirjaamo@lvm.fi

31.8.2012

Dnro 1749/03/2012

VIESTINTÄMARKKINALAIN 15 a §:N MUUTTAMINEN

Finnet-liitto ry kiittää mahdollisuudesta lausua otsikossa mainitussa asiassa. Lausunto edustaa Finnet-liiton sekä sen kaikkien jäsenyritysten kantaa:

Anvia Oyj, Blue Lake Communications Oy, Dicame Oy, Eurajoen Puhelin Osuuskunta, FNE Finland Oy, Härkätien Puhelin Oy, Ikaalisten-Parkanon Puhelin Osakeyhtiö, JAPO, Kaisanet Oy, Karjaan Puhelin Oy, Keikyän Puhelin Osuuskunta, Kemiön Puhelin Oy, Kymen Puhelin Oy, Laitilan Puhelin Osuuskunta, LPOnet Oy, Länsilinkki Oy, Mariehamns Telefon Ab, Mikkelin Puhelin Oyj, Paraisten Puhelin Oy, Pietarsaaren Seudun Puhelin Oy, Pohjois-Hämeen Puhelin Oy, PPO-Yhtiöt Oy, SSP Yhtiöt Oy, Tampereen Puhelin Oy, Telekarelia Oy, Vakka-Suomen Puhelin Oy, Ålands Telefonandelslag.

Tiivistelmä

Finnet-liitto ja sen jäsenyritykset katsovat, että

- sääntelyn kustannukset eivät voi jatkuvasti kasvaa stabiililla toimialalla, jolla merkittävää kasvua ei ole näköpiirissä
- sääntelytarve tulisi arvioida kokonaisuudessaan uudelleen, ja tarpeettomasta sääntelystä tulisi luopua
- sääntelyn ei tulisi kohdentua pääasiassa vain ns. perinteisiin teleoperaattoreihin.

Lähtökohdat

Teletoimiala ei ole kasvanut käytännössä lainkaan enää vuosiin, ja kiinteän liikenteen puolella volyymit ovat jopa laskussa. Alan kannattavuuskaan ei ole olennaisesti kohentunut, ja alalla käydään myös jatkuvasti YT-neuvotteluja. Sääntelyn määrä ja sen henkilöstöresurssit sekä kustannustaakka tulisi sopeuttaa näihin lähtökohtiin, joten 23 %:n hinnankorotus on kohtuuton. Vaikka 500 000 euron korotusesitys ei ole absoluuttisesti suuri rahasumma koko toimialan katettavaksi liikevaihtojen suhteessa, korotuksen suhteellinen suuruus osoittaa, että sääntely on alkanut elää omaa toimialasta irrallista elämäänsä.

Hallituksen esitykset

Viestintämarkkinamaksun korotusta on perusteltu HE:ssä yleispalvelun kattavuuden laajentumisella sekä sen ulottamisella myös vammaisiin. Yhteyksien nopeusvaatimusten mahdollinen kasvattaminen ja yleispalvelun mahdollinen ulottaminen vapaa-ajanasuntoihin tuskin aiheuttaa niin mittavia kustannuksia, että maksutasoa on korotettava esitetyssä määrin.

Aiemmassa HE:ssä 223/2008 (4.2) todetaan, että yleispalveluvelvoite ”ei aiheuta vi-rastolle merkittäviä muutoksia resurssitarpeissa”, ja että yleispalveluvelvoitteen laa-

jentamisen ”vaikutukset viraston tehtävien määrään eivät kuitenkaan olisi huomattavia”. HE:ssä 238/2010 (4.2) todetaan edelleen, että yleispalveluvelvoitteen laajentaminen ”on hoidettavissa viraston nykyisillä henkilöstövoimavaroilla”.

Tilanne näyttää muuttuneen olennaisesti, ja onkin paikallaan esittää kysymys, missä määrin sääntelyyn tarkoitetuilla varoilla harjoitetaan ristisubventiota eri sääntelytoimintojen välillä. Olisi Viestintäviraston oman edun mukaista selvittää läpinäkyvästi ja julkisesti, miten se tulee menettelemään TV-lupien tarkastustoiminnasta vapautuvien resurssien kanssa mediamaksuun siirryttäessä.

Tarpeettoman sääntelyn purkaminen

Alan sääntely ja sen kustannukset näyttävät lisääntyvän jatkuvasti. Viimeaikaisina esimerkkeinä voidaan mainita mm. tekninen määräys M54 koskien varavirtajärjestelmiä. Hankkeella pyrittiin tuomaan teleoperaattoreille kymmenien miljoonien eurojen tarpeettomat kustannukset vaikka on selvää, ettei millään järjestelyillä voida kattaa myrskytuhojen aiheuttamia päivien tai viikkojen sähkökatkoja. Kustannushyötyajattelu näyttää unohtuneen kokonaan.

Tietoyhteiskuntakaarihankkeessa sääntelyä ja sen kustannuksia ollaan myös lisäämässä, ja 800 MHz:n taajuushuutokauppa on alan lisäkustannuksena aivan omaa luokkaansa. Vaikutelmaksi jää, että sääntelyn kustannukset ja veroluonteiset huutokaupat pyritään kohdistamaan perinteisen käytännön mukaisesti teleoperaattoreille, ts. sinne, mistä varat saa helpoimmin koottua.

Tarpeetonta sääntelyä pitäisi sen sijaan purkaa. HVM:n selvitysmekanismi on erityisen raskas markkina-analyyseineen ja työläs saavutettuihin hyötyihin nähden etenkin Suomessa, jossa kilpailu kokonaisuutena toimii moitteettomasti. Parhaimman esimerkin muodostaa tilaajakupariyhteyksien kustannussuuntautunut sääntely, jolla on työllistetty vuosikausia Viestintävirastoa, teleoperaattoreita sekä maamme oikeuslaitosta, vaikka syrjimättömyysperiaate riittäisi aivan hyvin.

Sääntelyviranomaisten tehtäviä tulisi myös rationalisoida. Esimerkkinä voidaan mainita haja-asutusalueiden laajakaistatuen erityisen byrokraattiset maksatuspäätökset. Lähes komponenttitasolle ulottuvat lisäselvityspyynnöt ovat kaikessa yksityiskohtaisuudessaan aiheuttaneet runsaasti tarpeetonta työtä niin Viestintävirastossa kuin alan toimijoidenkin keskuudessa, vaikka vakiintuneet toimijat eivät lähtökohtaisesti johda viranomaisia tukiasioissa tahallisesti harhaan. Viestintävirastolle tulisi sallia kohtuullinen oikeus myös erehtyä, jotta tarpeettomasta ylivarovaisuudesta voitaisiin luopua.

Viranomaisten sääntelytehtäviä ollaan sen sijaan purkamassa toista kautta ns. yhteis- ja itsesääntelyn käynnistämällä. Näin viranomaisten tehtäviä siirretään operaattoreiden tehtäviksi ja kustannettaviksi.

Muita näkökohtia

Tietoturva muodostaa merkittävän kasvussa olevan riskin, joka kohdentuu koko yhteiskuntaan erityisen laajalti. Panostukset tälle sektorille ovat tarpeen, eikä näitä kustannuksia tule kohdentaa pääosin perinteiseen teleoperaattoritoimintaan. Viestintäviraston vuoden 2011 vuosikertomuksen mukaan veroluonteisista maksuista tietoturvamaksujen osuus on vain alle viidesosa viestintämarkkinamaksuista.

Alalla on myös runsaasti muitakin toimijoita, jotka eivät ole ns. perinteisiä teleoperaattoreita. Esimerkkeinä voidaan mainita erilaiset keskustelupalstat, blogit, web-postit, hakupalvelut, sosiaalinen media, OTT-sisällöt sekä vastaavat palvelut. Näitä IT- sekä kansainvälisten yritysten palveluja sääntely ja sen kustannukset eivät näytä koskevan juuri lainkaan.

Helsingissä 31.8.2012

FINNET-LIITTO RY

Jarmo Matilainen
toimitusjohtaja